

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság

1.Bf.113/2025/11.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2025. év november hó 18. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A kábítószer-kereskedelem büntette miatt Terhelt1 és társai ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 23.B.18/2024/39-I. számú ítéletét Terhelt2 II.r. vádlottal szemben helybenhagyja.

A végzés ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s:

[1] A Fővárosi Törvényszék a 2025. január 31. napján kihirdetett 23.B.18/2024/39-I. számú ítéletével Terhelt2 II.r. vádlottat bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetében (Btk. 176. § (1) IV. fordulat és (3) bekezdés).

[2] Ezért öt 6 év 6 hónap szabadságvesztésre, 300 napi tétel pénzbüntetésre és 6 év közügyektől eltiltásra ítélte.

[3] A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát fegyházban határozta meg és megállapította a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját.

[4] A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 5000 forintban állapította meg, és rendelkezett arról, hogy az összesen 1.500.000 forint pénzbüntetést meg nem fizetése esetén napi tételenként egy-egy napi szabadságvesztére kell átváltoztatni.

[5] Mindezekén túl II.r. vádlottal szemben a nyomozás során lefoglalt 35.574.000 forintra és 995 euróra, és 7 darab karórára, valamint további 9.449.000 forint erejéig vagyonekbezárt rendelt el.

[6] Rendelkezett továbbá a bűnjelekről, és kötelezte a bűnösnek kimondott II.r. vádlottat a vonatkozásában, szükségesen felmerült 260.481 forint bűnügyi költség viselésére, míg 397.250 forint bűnügyi költség állam általi viselését állapította meg.

[7] A kihirdetett ítélettel szemben az ügyész a vádlott terhére, súlyosítás végett, a vele szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés és ehhez igazodóan hosszabb tartamú

közügyektől eltiltás kiszabása végett jelentett be fellebbezést, míg a II.r. vádlott büntetése enyhítéséért, védője szintén enyhítésért és vagyonekmozgás mellőzése végett fellebbeztek.

[8] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.158/2025/5. számú átirat I. részében Terhelt2 II.r. vádlottat érintően az ügyészi fellebbezést fenntartotta, míg a védelmi fellebbezést alaptalannak tartotta.

[9] Kiemelte, hogy a Be. 590. § (3) bekezdése alapján a felülbírálat korlátozott, mivel a fellebbezések kizárólag a kiszabott büntetés mértékét sérelmezik.

[10] Álláspontja szerint a Fővárosi Törvényszék a perrendi szabályokat megtartotta, így törvényesen járt el, amikor elfogadta a II.r. vádlott előkészítő ülésen tett beismerő vallomását, továbbá a megállapított tényállás alapján a bűnösségére levont következtetés okszerű.

[11] Az ügyész kifejtette, hogy II.r. vádlott cselekményének minősítése törvényes.

[12] Álláspontja szerint a törvényszék elmulasztotta az ítélete indokolásában feltüntetni azon jogszabályi hivatkozásokat, mely alapján ítéletét rövidítetten indokolta.

[13] Kifejtette, hogy a törvényszék a büntetéskiszabási körülményeket maradéktalanul feltárta. ugyanakkor bár helyesen végrehajtandó szabadságvesztést szabott ki II.r. vádlottal szemben, ellenben a büntetés mértéke indokolatlanul enyhe. Az ügyész szerint a vádlott terhére megállapított cselekmény tárgyi súlyához, társadalomra veszélyességéhez a törvényszék által kiszabott büntetés nem igazodik kellően, nem tettarányos és a büntetési céloknak sem felel meg, az túlzottan méltányos. Hangsúlyozta, hogy a II.r. vádlott által elkövetett bűncselekmény büntetési tételkerete öt évtől húsz évig, vagy életfogytig tartó szabadságvesztés, az irányadó középérték pedig 12 év 6 hónap. Mindezek alapján a szabadságvesztés esetén a középértéktől lefelé történő eltérés az enyhítő körülmények nyomátéka okán indokolt, azonban az ügyészi mértékes indítványban a törvényi minimumhoz közeli 8 év szabadságvesztés felelne meg a Btk. 79. §-ában meghatározott speciális és generális büntetési célok maradéktalan elérése érdekében. Megjegyezte, hogy a törvényszék törvényesen rendelkezett a letartóztatásban és ingatlanhoz kötött bűnügyi felügyeltben töltött idő beszámításáról, azonban azt összefoglalva tévesen „fogvatartásnak” jelölte meg, így ennek a másodfokú bíróság általi korrigálása szükséges.

[14] A pénzbüntetés kiszabásával, és annak mértékével az ügyész egyetértett. Megjegyezte, hogy a meg nem fizetése esetén történő átváltoztatása szabadságvesztés fokozatának feltüntetésével adós maradt a törvényszék.

[15] Észrevételezte, hogy a vagyonekmozgás – melyről törvényesen döntött a törvényszék – jogszabályhelye helyesen Btk. 74. § (1) bekezdés a) pontja. E körben, a védelmi fellebbezésre utalva hangsúlyozta, hogy a Btk. 74/A. § (1) bekezdése alapján az elkövetőnek kell bizonyítania, ha a vagyon nem bűncselekmény elkövetéséből származik. Az ügy irataiból pedig megállapítható, hogy a bírósági szakban sem a vádlott, sem pedig védője még a fellebbezés bejelentésekor sem hivatkoztak arra, hogy a vádlottól lefoglalt karórák és készpénz legális forrásból származna. Hozzátette, hogy tanú18, II.r. vádlott élettársa a nyomozás során indítványt tett a tartózkodási helyén fogatosított kutatás során fellelt karórák közül 2 darabra, és a 34.574.000 forint készpénzre a részére történő kiadására. Ezen indítványáról a nyomozó hatóság döntött, és azt elutasította, mellyel szemben a vádlott védője panasszal élt. A panaszt az ügyészség NF.6018/2021/224-II. számú határozatával elutasított. Indokolásában előadta, hogy a vádlott élettársa korábbi vallomását megváltoztatva állítja, hogy a készpénzt családtagjaitól különböző időpontokban kapta, azonban ezen állítása alátámasztására csatolt iratai nem voltak alkalmasak a lefoglalt készpénz törvényes eredetének igazolására.

[16] Hangsúlyozta, hogy a II.r. vádlottól lefoglalt és elkobozni rendelt dolgok a tárgy-bűnjeljegyzékben szerepelnek, melyek egy részéről (18-20., 22-25., és 28. tétel) nem rendelkezett a törvényszék, így ezen tárgyak elkobzását a másodfokú bíróságnak kell elrendelnie.

[17] Mindezek alapján álláspontja szerint II.r. vádlottal szemben hosszabb tartamú szabadságvesztés és ehhez igazodó közügyektől eltiltás mellékbüntetés indokolt, a fogvatartás és a bűnügyi felügyelet megnevezését fentiek szerint pontosítani, valamint a bűnjelek elkobzásáról rendelkezni szükséges. A törvényszék egyéb rendelkezéseit törvényesnek találta.

[18] Terhelt2 II.r. vádlott védője írásban indokolta fellebbezését, melyben a védencével szemben kiszabott szabadságvesztés tartamának jelentős enyhítését, valamint a 9.449.000.- Ft. összegre vonatkozó vagyoneklobzás mellőzését indítványozta.

[19] Elsődlegesen indítványa körében az enyhítő körülményeket hangsúlyozta. Ekként védence együttműködését a hatósággal, feltáró jellegű beismerő vallomását, megbánását, és büntetlen előéletét.

[20] A vagyoneklobzás kapcsán előadta, hogy a II. r. vádlott lakóhelyén lefoglalt 35.574.000.- Ft és 995.- EUR összeg a bűncselekmény elkövetésével összefüggésben szerzett 9.449.000.- Ft összeget már magában foglalja, a fennmaradó rész pedig a Btk. 74/A. § (1) bekezdés b) pontjában, illetve (2) bekezdés a) pontjában írt vélelmen alapul.

[21] Másodlagosan a törvényszék ítéletének helybenhagyását kérte.

[22] A nyilvános ülésen az ügyész – előzetes bejelentésének megfelelően nem vett részt, mely nem volt akadály a felülbírálatnak.

[23] A nyilvános ülésen jelenlévő Terhelt2 II.r. vádlott előadta, hogy személyi körülményeiben az elsőfokú ítélet kihirdetése óta változás nem történt. Tettét megbánta, amiért vállalja a felelősséget, és új életet szeretne kezdeni. Védője csatolta az iratokhoz védence munkáltatójának jellemzését.

[24] A védő a nyilvános ülésen előadott perbeszédében az írásbeli fellebbezésének irányát és indokait mindenben fenntartotta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság korrekt ítéletet hozott, feltárta és értékelte a bűnösségi körülményeket. Ezek közül megismételte az enyhítő tényezőket, így védence büntetlen előéletét, azt, hogy már a nyomozás során beismerte tettét, amit őszintén megbánt, együttműködött a hatósággal, megnevezte társait, és az életkörülményeiben is pozitív változás állt be. Mindezek alapján a védő szerint a prevenciós célok a törvényi minimum kiszabásával is elérhetőek lennének. Másodlagosan továbbra is az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

[25] A vagyoneklobzás körében kifejtette, hogy meglátása szerint a lakáson lefoglalt 34 millió forintban benne van a becsléssel – kábítószer kereskedeleméből származó – kiszámolt 9 millió forint is, így ennek korrigálását kérte, mivel így kétszer került felszámításra.

[26] Terhelt2 II.r. vádlott utolsó szó jogán fenntartotta, amit eddig elmondott.

[27] A kétirányú fellebbezések az alábbi eredményre vezettek.

[28] A Fővárosi Ítéltábla az iratanyagból megállapította, hogy az elsőfokú bíróság törvényesen alkalmazta a 2018. július 1. napján hatályba lépett büntetőeljárásról szóló 2017.

évi XC. törvénynek (Be.) a bűnösséget beismerő vádlott esetében a tárgyaláshoz való jogáról lemondás intézményét.

[29] A törvényszék Terhelt2 II.r. vádlott előkészítő ülésen tett beismerő nyilatkozatára tekintettel helytállóan vette figyelembe a Be. 504. § (1)-(3) bekezdését, melynek keretében a Be. 504. § (3) bekezdése alapján törvényesen fogadta el a vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozatát.

[30] Szükséges azonban rögzíteni, hogy a Be. 562. § (4) bekezdése értelmében, ha a bíróság elfogadta a terhelt bűnösséget beismerő nyilatkozatát és erre alapítva állapította meg a terhelt bűnösségét, az ítélet indokolása az 561. § (3) bekezdés a)–c) és e) pontjában meghatározottakból és a bűnösség beismerésére, a bűnösséget beismerő nyilatkozat elfogadására, valamint az alkalmazott jogszabályokra való utalásból is állhat. Az elsőfokú bíróság ezen „könnyített” indokolási kötelezettségének eleget tett, azonban elmulasztotta feltüntetni ítéletében, hogy Terhelt2 II.r. vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozatát a 2025. január 31. napján megtartott előkészítő ülésen a 23.B.18/2024/39-I. számú végzésével fogadta el, így ezt a másodfokú bíróság e helyütt pótolja.

[31] A Be. 580. § (2) bekezdése szerint, ha a bíróság a vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozatát végzéssel elfogadta, nincs helye fellebbezésnek az ítélet ellen a) a bűnösség megállapítása, illetve b) a váddal egyező tényállás és minősítés miatt.

[32] Az elsőfokú ítélet ellen az ügyész súlyosítás érdekében, míg a vádlott és védője enyhítés, és a vagyonelkobzás körében jelentettek be fellebbezést, erre figyelemmel a Be. 590.§ (3) bekezdése alapján a felülbírálat korlátozott.

[33] A kizárólag a büntetés mértékére irányuló fellebbezésekre figyelemmel a felülbírálat terjedelme a Be. 590. § (3) és (5) bekezdése és az 591. § (2) bekezdés a) pontjában foglaltak alapján korlátozott, így az ítéltábla nem vizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát, jelen határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította. Ezt mindösszesen annyiban kell pontosítani, hogy I/2. tényállási pontban írt cselekmény feltüntetését mellőzi, mivel az nem II.r. vádlott cselekvőségét írja le.

[34] A tényállásból az elsőfokú bíróság okszerűen vont következtetést a II.r. vádlott bűnösségére cselekményének minősítése is törvényes.

[35] A joghátrány megválasztása körében az elsőfokú bíróság hiánytalanul és a bünteteskiszabás során értékelhető tényezőkről szóló 56. BK véleményben írtakat szem előtt tartva vette számba a vádlott terhére és javára szóló alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket, majd azokat súlyuknak megfelelően értékelte.

[36] Az ítéltábla rögzíti, hogy a büntetésnek meg kell felelnie a generális és a speciális prevenció követelményének, mind a társadalom többi tagját, mind a tettetett vissza kell tartania újabb bűncselekmény elkövetésétől. Ezáltal tehát alkalmasnak kell lennie a bűnözés befolyásolására, amelynek egyik eszköze az individualizáció, vagyis a büntetés lehetőleg személyre szabott, egyéniesített volta.

[37] Az elsőfokú bíróság az enyhítő és súlyosító körülményeket súlyuknak megfelelően értékelte, amikor úgy ítélte meg, hogy Terhelt2 II. r. vádlottal szemben a cselekmény kiemelt tárgyi súlyára figyelemmel mindenképpen végrehajtandó szabadságvesztés büntetés kiszabása szükséges.

[38] Terhelt2 II.r. vádlottnak a kedvező irányba forduló személyi körülményeire, valamint már a nyomozás során, majd az előkészítő ülésen is tett tényfeltáró, őszinte, bűnösségre is kiterjedő beismerésére, és büntetlen előéletére tekintettel az elsőfokú bíróság által, a büntetés 12 év 6 hónap középmértékétől jelentősen elmaradó, a törvényi minimumhoz közeli 6 év 6 hónap szabadságvesztéssel a másodfokú bíróság egyetértett, azt arányosnak és a vádlott

cselekményével is összeegyeztethetőnek találta, ezért annak sem enyhítésére, sem súlyosítására nem látott indokot.

[39] A szabadságvesztés büntetés fegyház fokozatának megállapítása helytálló. A végrehajtási fokozat vonatkozásában a másodfokú bíróság még feltünteti a Btk. 35. § (1) bekezdésének III. fordulatát is.

[40] A feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjára vonatkozó rendelkezés, valamint a vádlott által az előzetes fogvatartásban és bűnügyi felügyeletben töltött idő beszámítása törvényes, az elsőfokú bíróság helyesen tüntette fel ítéletében, hogy ezen rendelkezések mely törvényi előírásokon alapulnak.

[41] A másodfokú bíróság közügyektől eltiltás mellékbüntetés alkalmazásával, és annak tartamával szintén egyetértett. Ezen mellékbüntetés törvényhelyeként a törvényszéki ítéletben írtakon túl rögzíti a Btk. 33. § (2) bekezdését is.

[42] Az elsőfokú bíróság által kiszabott pénzbüntetés alkalmazása is a törvénynek megfelelő. Az elsőfokú ítéletben meghatározott napi tételek száma arányban áll a II.r. vádlott személyében és cselekményében megnyilvánuló társadalomra veszélyességgel, míg az egy napi tétel összege igazodik az iratok alapján megállapítható vagyoni helyzetéhez.

[43] A korlátozott felülbírálat keretében az ítéltábla a Be. 590. § (7) bekezdése alapján megvizsgálta az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező rendelkezéseket is.

[44] Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság helyesen járt el a vagyoneklobzás körében, mindösszesen annyit szükséges korrigálni, hogy a jogszabály helyesen Btk. (elsőfokú ítélet 12. oldalának 5., és 6. bekezdésében).

[45] A bűnjelek sorsát illetően is helyesen döntött, figyelemmel azonban arra, hogy a többi vádlottra az eljárás még folyamatban van, indokolt lehet ezt áttekinteni, és összességében rendelkezni, illetve esetlegesen pontosítani.

[46] Helytállóan rendelkezett akkor is, amikor a bűnösnek kimondott II.r. vádlottat kötelezte a vonatkozásában felmerült bűnügyi költség viselésére, míg a zárcserével szükségtelenül felmerül 397.250 forint költség az állam terhén marad.

[47] A fent részletesen kifejtettek szerint a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Fővárosi Törvényszék ítéletét a Be. 599. § (1) bekezdése alapján megtartott nyilvános ülésen a Be. 605. § (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

Budapest, 2025. év november hó 18. napján

Dr. Rédei Géza s.k., a tanács elnöke

Dr. Kertész Andrea s.k., előadó bíró

Dr. Patassy Bence s.k., bíró

A Fővárosi Törvényszék 23.B.18/2024/39-I. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 1.Bf.113/2025/11. számú végzése által Terhelt2 II.r. vádlott vonatkozásában 2025. év november hó 18. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2025. év november hó 18. napján

Dr. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke